

[Johan Philipsen.]

gennemsnitlig arbejdsløshed blandt de 18-23-årige, der er ca. 50 pct. højere end i de højere aldersklasser. Men det er et problem, der kun i meget ringe grad berører dem, der ikke er fyldt 18 år. Hvorfor da foreslå en udvidelse derved, at man fjerner 18 års grænsen og i stedet skriver „lovligt udskrevet af skolen“? Så kommer vi automatisk i konflikt med, at disse personer i øjeblikket får børnetilskud, og at forældrene — dog nu måske mere på papiret — har en vis forsørgerpligt over for dem, og vi kommer vel også i konflikt med en eventuel ungdomsydelse, hvis skæbne bestemmes i løbet af den kommende vinter. Det egentlige problem, som jo er langt det værste, de 18-23-årige, det er jo en anden historie.

Der var i en af vore store aviser for kort tid siden en meget læseværdig artikel af hr. Erling Jørgensen, der meget stærkt og rigtigt påpeger det manglende samspil imellem den forlængede undervisningspligt, som vi har, og optagelse i de danske erhverv. Det er utvivlsomt, at vi har bevæget os den forkerte vej i de senere år. Jeg har det sidste år desværre måttet konstatere, at erhvervenes modtagelse af disse unge er iblandet en vis modvilje imod de unge, som ikke var til stede for 10 eller 15 år siden, hvor de 17- og 18-årige var de eftertragede personer. Ikke så meget modvilje på chefniveau, men mere en modvilje, som findes på arbejdsleder- og formandsniveau. Det samspil mellem undervisningspligtens forlængelse og så optagelse i erhvervene, det trænger vi unægtelig til at få diskuteret til bunds.

Jeg må altså vende mig imod på nuværende tidspunkt at forhøje det generelle maksimum. Jeg mener heller ikke, vi kan tage stilling til problemet halvårige reguleringer på nuværende tidspunkt, mens jeg derimod gerne vil diskutere en forkortelse af ventetiden fra de 12 måneder til et lavere tal. Det er utvivlsomt en af de ting, som skulle ligge inden for mulighedernes grænse.

Vi har jo det problem, der hedder de deltidforsikrede, især efter at den samlede arbejdstid er faldet og dermed formodentlig også de deltidforsikredes. Det vil vi gerne i udvalget underkaste en nærmere undersøgelse.

Jeg savner i grunden i forslaget den paragraf, vi efter min opfattelse trænger mest

til. De danske arbejdsformidlingskontorers og -chefers største problem har jo været, at vi har en betaling af erstatning for tabt arbejdsfortjeneste til de arbejdsløse, der er højere end mindstelønnen. Det har rejst det problem, at mange med fuld ret har sagt: ja men hvis vi efter de 5 uger, i den 6. eller 7. uge bliver afskediget i et lavere betalt arbejde, som vi er henvist til, så falder vi ved eventuel ny ledighed ned på nogle lavere satser. Det problem er i hvert fald et væsentligt problem, og jeg vil gerne drøfte, hvad der kan gøres derimod, eventuelt ved at forhøje den 5 ugers grænse, vi har i øjeblikket. Det har fra anden side været nævnt, at man skulle tage gennemsnitsindtjeningen fra det sidste år, men det er vist for bureaukratisk en fremgangsmåde til, at den er praktisk gennemførlig.

Men må jeg ikke sige til sidst: vi vil altså veje for og imod, hvad vi kan gå ind for af disse forslag, men i øvrigt er det sådan, at de mest bekostelige ting — er vi nødt til at meddele — agter vi ikke at deltage i gennemførelsen af.

Bach (FP):

Jeg kommer på fremskridtspartiets vegne komme med nogle bemærkninger og visse betragtninger angående det forslag, vi her har til behandling, altså forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m. v.

Skal § 46, der omhandler bortfald af 18 års aldersgrænsen, forstås på den måde, at alle, som på lovlig vis udskrives af folkeskolen, herefter skal have ret til arbejdsløshedsunderstøttelse? I realiteten kan de unge, hvis de er skoletrætte, efter nugældende skolelov lovligt forlade skolen i 15-16 års alderen. Man kan jo forestille sig, at de, 6 måneder før skolen forlades, finder ud af, at det nok er klogt at tilmelde sig en fagforening og dermed også arbejdsløsheds-kassen, og så har de jo ret til understøttelse, hvis der ikke findes arbejde til dem, når de forlader skolen. Unge mennesker kan også nok forstå, at dette tilsyneladende kan være en god fidus. Fremskridtspartiet er hverken nærigt eller karrigt, men i dette tilfælde skeptisk. Jeg tænker på de job, som naturligvis har været besat af og eftertraget af ungdommen, f. eks. som arbejdsdreng, bude, fiskere eller medhjælpere, og på piger,